

Bilag 4. I

Til
den høje Regering og Rigsdag!

I Anledning af, det den 5te Oktober d. N. i Folketinget fremsatte Forslag til „Lov angaaende den personlige Kommuneskat“ tillader Sogneraadet sig allerærbødigst at fremføre følgende til Belysning af den store Stade, Vedtagelsen af en saadan Lov vil medføre for Søllerød Kommune.

Hovedstadens Omegn er fra det øvrige Land meget forskillig stillet, idet Hovedstadens Nærhed i høj Grad i forskillige Retninger indvirker derpaa. Paa den ene Side medfører Naboftabet meget større Udgifter til Fattigvæsen, Skolevæsen og Vespvæsen — for dette sidstes Vedkommende særlig i Form af Gangstier og Kloater — end for de Kommuner, som ere mere fjernede fra Byen; paa den anden Side giver det Indtægt i Form af Skat fra Landliggere. Ved Siden af de store Udgifter til Fattigvæsenet — over $\frac{1}{6}$ af Kommunens Budget — har forskillige nyere Love som Loven af 20de April 1888 om Underholdningsbidrag til uægte Børn, af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse og af f. D. om det offentlige Fattigvæsen paaført og vil fremdeles for hvert Aar yderligere paaføre Kommunen store Udgifter, der igen bevirke en Stigning af Skatterne, hvilke allerede ere temmelig høje, nemlig 28 Kr. pr. Td. Hartkorn og gennemsnitlig 4 pCt. i Formue- og Lejlighedsstat. Vedtages derfor fornævnte Lovforslag i den forelagte Skikkelse — særlig med Hensyn til 4 Maaneders Opholdet for at begrunde Skattepligt — vil Beboernes Skat end yderligere stige i meget betydelig Grad, da den Skat, der for Tiden betales af Landliggerne, c. 12,000 Kr., om trent helt vil gaa tabt, og da Kommunen ikke kan undvære Beløbet, maa dette lægges over paa de faste Beboere.

For at undgaa disse for Kommunen særlig uheldige Forhold tillader man sig allerærbødigst at andrage det høje Ting om, at Bestemmelsen i Loven angaaende et Ophold paa 4 Maaneder i en Kommune for at blive skattepligtig maa blive nedsat til 1, allerhøjest 2 Maaneder, da en saadan Tidsfrist formentlig vil være heldigere og medføre flere Fordele.

Man skal saaledes tillade sig at fremsføre, at ingen mere kunde undrage sig at betale Skat, hvilket man ved 4 Maaneders Ophold jævnlig har Eksempel paa finder Sted — der findes for Tiden her paa Eggen flere større Statteyhedere, deriblandt endog en Millionær, der ved stadige Flytninger og ved at indskrænke deres Ophold til mellem 3 og 4 Maaneder i de forskillige Kommuner aldeles unddrage sig for at svare Skat — samt at Kommunerne i Nærheden af Hovedstaden vilde blive fritagne fra den mindre behagelige og mindre retfærdige Maade at beskaffe Landliggerne paa, idet man for at formaa disse til et Ophold paa 4 Maaneder maa nedsætte vedkommende Statteyheders Skat betydeligt under, hvad han svarer i sin Hovedkommune. Landliggerne fra Hovedstaden, som saaledes opholde sig en kortere Tid her i Kommunen, faa som Regel 25 pCt. Rabat, beregnet efter Statteansættelsen i Hovedstaden, og da denne ikke er ret høj, kun 3 pCt. bliver Landliggernes Skat forholdsvis meget lavere end de faste Beboeres, hvad den ikke bør være, men Kommunen er nødt til at anvende denne Fremgangsmaade, da Erfaringen har vist, at den ellers ingen Skat oppebærer af Landliggerne, idet disse frasklytte inden Stattepligten indtræder.